

то на военачалника му Авениръ, синъ 51 на Нира, стръкож-тъ Сауловъ. А ^вКись на Саула баща му, и Ниръ на Авенира баща му, бѣхъ Авілови синове.

52 И имаше силна бранъ противъ Филистимци-тъ въ всички-тъ дни на Саула: и когато видѣше Сауль нѣкого мѫжа силенъ, или юнакъ, ^вземаше го при себе си.

ГЛАВА 15.

1 И рече Самуилъ Саулу: ^вГосподъ мя проводи да тя помажъ царь надъ людите-тъ му, надъ Израиля: сега прочее послушай гласъ-тъ на словесата Господни. Така говори Господъ Саваоѳ: Помиљ онова което направи Амаликъ на Израиля, ^взашото му ся противи на пѧтъ-тъ като възлазище отъ Египетъ: Иди сега та порази Амалика, и ^вистрѣби всичко що има, и да го не пожалиши; но умърти отъ мѫжъ до женхъ, отъ дѣте до сучашо, отъ говедо до овцѣ, отъ камилж до оселъ.

4 И Сауль повыка людие-тъ, та гы изброя въ Телаимъ, двѣстѣ тысяци пѣшици, и десетъ тысяци Гудини мѫжкѣ. И дойде Сауль до единъ Амаликовъ традъ, и тури засаджъ въ долъ-тъ. И рече Сауль ^вна Кенейцы-тъ: ^вИдѣте, оттеглете ся, слѣзве отъ срѣдъ Амаличани-тъ, за да ви не прѣмахнѣ съ тѣхъ: ^взашото вы показахъ милостъ на всички-тъ Израилеви синове, когато възлазихъ отъ Египетъ. И оттеглихъ ся Кенейци-тъ отъ срѣдъ Амаличани-тъ. И ^впорази Сауль Амаличани-тъ отъ ^вЕвила ^{до} входъ-тъ ^{на} Суръ, спрещъ Египетъ. И ^вхванжъ живъ Агагъ, царя на Амаличани-тъ, и ^ввсички-тъ людие истрѣби съ остро-то на ножъ-тъ. ^вСауль обаче и людие-тъ пожалихъ Агага, и по добри-тъ отъ овци-тъ, и отъ говедата, и ^втълеты-тъ, и агнета-та, и всичко благо, и не рачихъ да гы истрѣбятъ; но всичко худо и ничтожно, него истрѣбихъ.

10 Тогазъ бѣде слово Господне къмъ Самила, и рече: ^вРаскажъ ся защото направихъ Саула царь; ^впонеже ся отвѣржъ отъ слѣдъ мене, и ^вповелѣнія - та ми не извърши. И ^втова осѣкъри Самила, и выка къмъ Господа цѣлъ ношъ. И като станжъ Самила рано на утринъ-тъ за да иде да посрѣднє Саула, извѣстихъ Самилу, и рекохъ: Сауль дойде ^ввъ Кар-

⁶ Гл. 9; 1.
⁶ Гл. 8; 11.

^a Гл. 9; 16.

^б Иех. 17; 8, 14. Числ. 24; 20.
Втор. 25; 17, 18, 19.

^в Лев. 27; 28, 29. Иис. Нав. 6; 17, 21.

^г Числ. 24; 21. Скл. 1; 15. 4; 11.

^д Быт. 18; 25. 19; 12, 14. Огр. 18; 4.

^е Иех. 18; 10, 19. Числ. 10; 29, 32.

^ж Гл. 14; 48.

^з Быт. 2; 11, 25; 18.

^и Быт. 16; 7.

^к Виж. 3 Цар. 20; 34 и др.

^л Виж. Гл. 30; 1.

^м Ст. 3, 15.

^н Или тѣзи на второ качество.

^п Ст. 35. Быт. 6; 6, 7. 2 Цар. 24; 16.

^р Иис. Нав. 22 16. 3 Цар. 9; 6.

милъ, и ето, въздигихъ за себе си ^впобѣдонасънъ знакъ, сетьнъ ся върнж та прѣминж, и слѣзе въ Галгаль.

- 13 И отиде Самуилъ при Саула: и рече му Сауль: ^вБлагословенъ да си отъ Господа! извършихъ слово - то Господне. А Самуилъ рече: А кой е тойзи гласъ на овци въ уши-тъ ми, и гласъ на говеда що слушашъ? И рече Сауль: Отъ Амаличаните-тъ гы доведохъ; защото ^влюдие-тъ пожалихъ онова що бѣше по добро отъ овци-тъ, и отъ говеда-та, за да пожъртвуватъ на Господа Бога твоего: а други-тъ истрѣбихъ. Тогазъ рече Самуилъ Саулу: Потърпи, и ще ти извѣстѣ що ми говори Господъ ношесъ. А той му рече: Кажи.
- 14 И рече Самуилъ: ^вКато ^вбѣше ты маляръ прѣдъ очи-тъ си, не станж ли глава на Израилеви - тъ племена, и помаза тя Господъ царь надъ Израиля? И проводи тя Господъ на пѧтъ, и рече: Иди та истрѣби грѣши-тъ Амаличани, и ратуваши противъ тѣхъ додѣ гы истрѣбишъ. Защо прочее не послуша ты гласъ-тъ на Господа, но ся устреми на корысти-тъ, та стори това зло прѣдъ Господа? И рече Сауль Самуилу: ^вЕй, послушахъ гласъ-тъ на Господа, и отидохъ въ пѧтъ-тъ въ който мя Господъ проводи, и доведохъ Агага царя Амаличкаго, а Амаличани-тъ истрѣбихъ. ^вНо людие-тъ зѣхъ отъ корысти-тъ овци, и говеда, по добри-тъ отъ прокълнатъ-тъ, за да пожъртвуватъ на Господа Бога твоего въ Галгаль. И рече Самуилъ: ^вДа ли еж угодни Господу всестъженія-та и жъртви-тъ, както послушаніе-то на гласъ-тъ Господенъ? Ето послушаніе-то е по добро отъ жъртважъ: покореніе-то, отъ тѣстинъ-тъ на овни. Защото непокореніе-то е като грѣхъ-тъ на народа-тъ: и упорство - то, ^{както} нечестие-то и идолопоклонство-то. Понеже тъ отхвърли слово - то Господне, и ^штой тъ отхвърли да не си царь. И ^шрече Сауль Самуилу: Съгрѣвшъ; защото прѣстъжихъ повелѣніе - то Господне, и твои-тъ думы, понеже ся ^вубояхъ отъ людие-тъ, и послушахъ тѣхъ-тъ гласъ. 25 Сега прочее, прости, молѣжъ, съгрѣшеніето ми, и върни ся съ мене, за да ся поклониъ Господу. А Самуилъ рече Саулу: Не щж да ся върнж съ тебе; ^взашото ты отхвърли слово - то Господне, и Господъ тя отхвърли да не си царь надъ Израиля.

^о Ст. 3, 9, Гл. 13; 13.

^п Ст. 35. Гл. 16; 1.

^р Иис. Нав. 15; 55.

^т Евр. ржж.

^с Быт. 14; 19. Скл. 17; 2.

^и Ру. 3; 10.

^л Ст. 9, 21. Быт. 3; 12. Прит.

²⁸; 13.

^у Гл. 9; 21.

^ф Ст. 13.

^х Ст. 15.

^и Иис. 50; 8, 9. Прит. 21;

^{3.} Иса. 1; 11, 12, 13, 16, 17. лр. 7; 22, 23. Мих. 6; 6—8. Евр. 10; 6—9.

^ч Еккл. 5; 1. Осия. 6; 6. Марк.

⁵; 24. 9; 13. 12; 7. Марк.

¹²; 33.

^ш Гл. 13; 14.

^и Виж. 2 Цар. 12; 13.

^б Иех. 23; 2. Прит. 29; 25.

^и Иса. 51; 12, 13.

^и Виж. Гл. 2; 30.

^и Иис. 50; 8, 9. Прит. 21;